

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 443/3/2022

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2039

Ședința publică din data de 14.11.2022

Curtea constituită din:

**PREȘEDINTE – judecător BOGDAN CRISTEA
GREFIER - CRISTINA MANOLACHE**

Pe rol, acțiunea în contencios administrativ având ca obiect „anulare act administrativ”, formulată de **reclamanta Strugaru Adriana** în contradictoriu cu **pârâții Ministerul Sănătății și Serviciul de Telecomunicații Speciale**.

Dezbaterile orale au avut loc în ședința publică din 27.10.2022, susținerile părții prezente fiind consemnate în încheierea de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea succesiv până la data de 14.11.2022.

CURTEA,

Prin **cererea** înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a II-a de Contencios administrativ și fiscal, la data de 10.01.2022 sub dosar nr.443/3/20022, **reclamanta Strugaru Adriana** a chemat în judecată pe pârâții Ministerul Sănătății, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Autoritatea Națională de Supraveghere a Datelor cu Caracter Personal, solicitând instanței să dispună ștergerea datelor sale cu caracter personal din Sistemul integrat de eliberare și verificare a certificatelor digitale ale UE privind COVID-19, inclusiv platforma Corona Forms, anularea adresei nr. 2/34849/06.12.2021 emisă de Ministerul Sănătății.

În motivare, partea reclamantă a arătat că la data de 18.11.2021 în temeiul art.17 din Regulamentul (UE) 2016/679 a solicitat ștergerea datelor sale cu caracter personal din Sistemul integrat de eliberare și verificare a certificatelor digitale ale UE privind COVID-19, inclusiv platforma Corona Form, motivat de faptul ca datele cu caracter personal nu mai sunt necesare pentru îndeplinirea scopurilor pentru care au fost colectate sau prelucrate (nu intenționează să își exercite dreptul la libera circulație transfrontalieră sau să folosească Certificatul digital al UE privind Covid-19).

Prin adresa nr.2/34849/06.12.2021, Ministerul Sănătății a refuzat să șteargă aceste date.

Reclamanta invocă art. 2 alin.1 lit.i) și alin.2 din Legea nr.554/2004.

Așadar, adresa nr.2/34849/06.12.2021 este un act administrativ cu caracter individual.

În continuare, reclamanta indică disp. art.10 din Regulamentul UE 2021/953.

Chiar Regulamentul UE 2021/953 prin care a fost introdus certificatul digital european menționează în mod expres necesitatea respectării principiilor referitoare la protejarea datelor cu caracter personal și a normelor subsecvente emise în acest sens. Astfel, una este verificarea certificatului european de către autoritățile fiecărui stat membru atunci când un cetățean tranzitează Uniunea Europeană, cu totul altceva este dreptul acordat altor persoane neavenite de a avea acces la date cu caracter personal confidențiale.

Pârâții se folosesc de autoritatea funcțiilor, invocând existența pandemiei în general, pentru prelucrarea nemărginită a datelor, fără a ține cont de un context specific.

Enunțul de la pct. 46 teza a doua din preambulul Regulamentului nr.649/2016 pun în lumină caracterul abuziv al refuzului pârâților de a șterge datele privind starea sa de sănătate.

Sub acest aspect, practica adoptată de pârâți sub cuvânt că ar fi spre combaterea pandemiei comportă un risc major pentru drepturile și libertățile persoanelor fizice, generând prejudicii de natură fizică, materială sau morală, întrucât deciziile sunt bazate pe crearea de

profiluri, iar prelucrarea conduce la discriminare, la compromiterea reputației, la pierderea confidențialității datelor cu caracter personal protejate și la dezavantaje semnificative de natură economică și socială de vreme ce persoanele care nu sunt vaccinate/testate/trecute prin boala devin ținta privării de drepturile și libertățile fundamentale.

În drept, se invocă Lege anr.554/2004.

În dovedire, au fost atașate înscrisuri.

Aferent cererii formulate s-a achitat o taxă judiciară de timbru în cuantum de 50 de lei, potrivit art.16 din OUG nr.80/2013.

În procedura scrisă au fost înregistrate la dosar **întâmpinările** formulate de părțile pârâte: **Ministerul Sănătății** (17.02.2022), **Serviciul de Telecomunicații Speciale** (23.02.2022 și 24.02.2022), **Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal** (25.02.2022).

Pârâțul Ministerul Sănătății a solicitat prin **întâmpinare** să fie respinsă acțiunea.

Partea pârâtă a invocat excepția de necompetență materială a Tribunalului, rap. la art.10 din Legea nr.554/2004, solicitând declinarea de competență în favoarea Curții de Apel București.

Totodată, pârâțul a invocat excepția lipsei de interes, rap. la disp. art.32 CPC, Legea nr.554/2004, art.21 și art.52 din Constituția României. Astfel, reclamanta nu probează existența încălcării vreunui drept personal, recunoscut de lege, prin adoptarea actului administrativ contestat sau unui interes legitim. Ținând cont de art.17 alin.3 lit.c) din Regulamentul UE nr.679/2016 datele invocate de reclamantă nu pot fi șterse. Reclamanta în calitate sa de persoană fizică nu poate acționa ca atare în contenciosul administrativ subiectiv decât dacă și sub condiția în care dovedește că este titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private (art.2 alin.1 lit.a) din Legea contenciosului administrativ și ca atare nu poate formula o acțiune în contencios obiectiv, respectiv de a cere anularea unui act administrativ pornind de la premisa lezării unui interes legitim public, decât dacă și sub condiția în care probează că vătămarea interesului legitim public exhibit decurge logic (ca o consecință, există deci un raport de cauzalitate) din încălcarea dreptului subiectiv sau interesului legitim privat.

Pe fondul cauzei, pârâțul a indicat art.9 și art.17 din Regulamentul UE nr.679/2016.

Serviciul de Telecomunicații Speciale (STS) a dezvoltat și a pus la dispoziția autorităților medicale cele două aplicații informatice, Corona Forms și Alerte MS, la cererea și pe baza cerințelor operaționale formulate de acestea.

Corona Forms este aplicația care centralizează cu acuratețe maximă evidenta testelor, a persoanelor confirmate cu infecția cu virusul SARS-CoV-2 și a deceselor survenite în urma COVID-19. Datele oficiale prezentate de autorități, public, prin informările zilnice din bilanț sunt cele extrase din Corona Forms. Datele sunt introduse în Corona Forms de spitale, laboratoare și direcțiile de sănătate publică și sunt disponibile autorităților medicale. În ceea ce privește înregistrarea deceselor, pe baza datelor medicale obținute de la unitățile spitalicești, direcțiile de sănătate publică analizează și validează fiecare pacient în Corona Forms, ținând cont și de detaliile medicale ale acestora.

Alerte MS este aplicația care generează statistici în conformitate cu cerințele stabilite de MS. În această platformă, datele numerice sunt introduse de spitale și laboratoare.

Accesul instituțiilor publice în aplicația Corona forms se realizează potrivit Ordinului MS nr.1.829/2020 pentru aprobarea fluxului informațional utilizat în raportarea datelor referitoare la infecția cu virusul SARS-CoV-2. Utilizatorii pot accesa datele din cadrul platformei pe bază de roluri și drepturi de acces acordate de către beneficiarul sistemului informatic - MS. STS pune la dispoziția autorităților medicale servicii IT&C, în conformitate cu cerințele operaționale stabilite de acestea.

Prin adresa Serviciului de Telecomunicații Speciale nr.12159/18.11.2021 s-a comunicat de asemenea că instituția menționată nu poate da curs solicitării de ștergere a datelor din Corona Forms, în conformitate cu art.17 alin.3 lit.c) din Regulamentul UE nr.679/2016.

În consecință, s-a solicitat respingerea acțiunii.

În drept, s-a indicat art.205 CPC; a fost solicitată judecata în lipsă.

În dovedire, a fost invocată proba cu înscrisuri.

Pârâtul Serviciul de Telecomunicații Speciale (STS) a solicitat prin *întâmpinare* să fie respinsă cererea de chemare în judecată.

În apărare, pârâtul a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive și excepția inadmisibilității acțiunii.

Referitor la lipsa calității procesuale pasive, partea pârâtă a arătat că numai Ministerul Sănătății poate dispune ștergerea datelor cu caracter personal atât din SII-CDC, cât și din aplicația informatică Corona Forms. Pe de altă parte, referitor la al doilea capăt de cerere, adresa nr.2/34849/06.12.2021 a fost emisă de Ministerul Sănătății, nu de STS.

Referitor la excepția inadmisibilității acțiunii, se arată că în SII-CDC nu figurează date pe numele Strugaru Adriana. Pe de altă parte, anterior introducerii cererii de chemare în judecată, reclamanta Strugaru Adriana nu a solicitat STS ștergerea datelor sale cu caracter personal din SII-CDC sau din aplicația informatică Corona Forms. Astfel, acțiunea reclamantei nu se încadrează în niciuna dintre ipotezele prevăzute la art.8 din Legea nr.554/2004, prin care se reglementează obiectul acțiunii judiciare în contencios administrativ. Un alt motiv pentru admiterea excepției inadmisibilității cererii de chemare în judecată este acela că acțiunea reclamantei poate fi îndreptată numai împotriva autorității competente să dispună atât ștergerea datelor cu caracter personal din SII-CDC și din aplicația informatică Corona Forms, cât și anularea adresei nr.2/34842 din 06.12.2021, anume Ministerul Sănătății, nicidecum împotriva Serviciului de Telecomunicații Speciale.

Pe fond, se solicită respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată.

Astfel, în mod eronat acțiunea introductivă a fost întemeiată pe dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679.

Tocmai din cuprinsul art.17 alin.3 lit.c) al respectivului Regulament reiese faptul că datele cu caracter personal nu pot fi șterse în măsura în care prelucrarea este necesară din motive de interes public în domeniul sănătății publice.

Acest aspect a fost adus la cunoștința reclamantei de către Ministerul Sănătății prin adresa nr.2/34849/06.12.2021.

Se mai invocă art.5 alin.3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.68/2021.

Prin urmare, tocmai în virtutea respectării dispozițiilor legale indicate există obligația de stocare a datelor cu caracter personal.

Însă, în aplicația Corona Forms, pe numele reclamantei este înregistrat un singur test efectuat în data de 09.08.2021, pentru care nu a fost generat certificat digital.

În situația în care ar fi fost generat un astfel de certificat, datele cu caracter personal aferente ar fi fost distruse în mod ireversibil după expirarea valabilității certificatului, în conformitate cu art.5 alin.4 din OUG nr.68/2021.

Serviciul de Telecomunicații Speciale nu a primit din partea Ministerului Sănătății, în calitate sa de operator de date cu caracter personal, o solicitare scrisă cu privire la ștergerea datelor cu caracter personal ale reclamantei Strugaru Adriana, astfel cum se impune prin art.14 alin.3 din Ordinul ministrului sănătății nr.1829/2020, care prevede că, la solicitarea scrisă a operatorului de date cu caracter personal, datele cu caracter personal prelucrate în baza ordinului vor fi distruse în mod ireversibil.

În concluzie, s-a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

În drept, s-au invocat art.205 CPC, Legea nr.554/2004, OUG nr.68/2021; a fost solicitată judecata în lipsă.

Pârâta Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP) a solicitat prin *întâmpinare* să fie respinsă acțiunea.

În apărare, partea pârâtă a invocat excepția nulității cererii pentru neîndeplinirea dispozițiilor art.196 coroborat cu art.194 CPC; excepția lipsei calității procesuale pasive a Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal; excepția lipsei îndeplinirii procedurii plângerii prealabile; excepția lipsei de interes; excepția inadmisibilității acțiunii față de Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal.

Pe fondul cererii, pârâta a apreciat acțiunea ca fiind lipsită de temei legal și factual.

În drept, nu s-au invocat alte dispoziții; s-a solicitat judecata în lipsă.

La data de 04.04.2022, a fost înregistrată la dosar o **cerere** prin care **partea reclamantă Adriana Strugariu** a învederat faptul că renunță la judecată în contradictoriu cu pârâta ANSPDCP.

Totodată, reclamanta a invocat **excepția de neconstituționalitate** a art.V din OUG nr.180/2020.

În motivare, partea reclamantă a susținut că excepția îndeplinește cerințele de admisibilitate specifice din Lege anr.47/1992.

Referitor la cauzele de neconstituționalitate invocate, partea reclamantă a indicat:

- nesolicitarea avizului obligatoriu al Departamentului pentru Relația cu Parlamentul din cadrul Secretariatului General al Guvernului - încălcarea art.1 alin.3 și 5 , art.115 alin.4 din Constituție prin raportare la art.31 alin.3 din Regulamentul la HG nr.561/2009 și art.5 alin.2 din HG nr.137/2020.

- nesolicitarea avizului obligatoriu al Consiliului Economic si Social - încălcarea art.1 alin.3 și 5, art.16 alin.2 din Constituție prin raportare la art.141 din Constituție, art.2 alin.1 și 2 lit.g) și h) din Legea nr.248/2013 și art.31 alin.3 din Legea nr. 24/2000;

- lipsa situației extraordinare care nu poate fi amânată, precum și lipsa urgenței - încălcarea art.115 alin.4 coroborat cu art.1 alin.5 din Constituție prin raportare la art.43 alin.3 din Legea nr.24/2000;

- interdicția afectării drepturilor și libertăților fundamentale prin OUG - încălcarea art.115 alin.6 și art.53 din Constituție;

- lipsa de claritate și previzibilitate a art.V din OUG nr.180/2020, precum și atenuarea generalității normei primare prin acte infralegale - încălcarea art.1 alin.5, art.26 și art.147 alin.4 din Constituție prin raportare la deciziile nr.498/2018 și nr.458/2020 ale Curții Constituționale.

Referitor la excepțiile invocate de părțile pârâte, partea reclamantă a solicitat admiterea excepției necompetenței materiale, respectiv respingerea celorlalte excepții invocate.

Pe fondul cererii, plecând de la premisa că nu figurează în sistemul SII-CDC, apărările reclamantei se concentrează în sensul ștergerii datelor sale cu caracter personal din CoronaForms.

Astfel, reclamanta arată că datele cu caracter personal nu mai sunt necesare pentru îndeplinirea scopurilor pentru care au fost colectate sau prelucrate; persoana vizată își retrage consimțământul pe baza căruia are loc prelucrarea și nu există niciun alt temei juridic pentru desfășurarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal; persoana vizată se opune prelucrării din motive legate de situația sa particulară și nu există alte motive legitime pentru desfășurarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal; datele cu caracter personal au fost prelucrate ilegal.

Pentru a se afla sub incidența disp. art17 alin.3 rezultă că prelucrarea trebuie să aibă la bază un scop legitim, subsumat interesului public (domeniul sănătății publice), prelucrarea să fie necesară, prelucrarea să fie proporțională cu scopul urmărit.

În ceea ce privește scopul legitim urmărit, acesta poate fi considerat protejarea sănătății publice.

În ceea ce privește proporționalitatea prelucrării, pârâtul arată că Corona Forms este aplicația care centralizează cu acuratețe maximă evidența testelor, a persoanelor confirmate cu infecția cu virusul SARS-CoV-2 și a deceselor survenite în urma COVID-19. Datele oficiale prezentate de autorități, public, prin informările zilnice din bilanț, sunt cele extrase din Corona Forms. După cum rezultă cu claritate, pârâtul recunoaște că bilanțul din Corona Forms se face zilnic. Astfel, nu rezultă din afirmațiile pârâtului de ce reclamanta trebuie să figureze în baza de date cu nume, prenume și CNP și după 8 luni distantă de la efectuarea testului. În condițiile în care bilanțul este extras zilnic din CORONA-FORMS, pârâtul pentru un bilanț efectuat la un interval mai mare poate face o sumă a testelor negative din balanțele extrase zilnic.

Consecutiv, rezultă că prelucrarea datelor nu este nici o măsură necesară, în condițiile în care persoana reclamantei, fiind testată negativ, nu poate constitui o amenințare la adresa sănătății publice, și implicit menținerea sa în baza de date apare ca fiind inutilă.

În plus, prelucrarea nu mai este necesară și motivat de faptul că la data de 09.03.2022 a încetat starea de alertă la nivelul României.

Prelucrarea nici nu este prevăzută de lege și nu instituie garanții pentru protejarea drepturilor personale, fiind încălcate disp. art.3 din Legea nr.190/2018.

Se invocă decizia CCR nr.498/2018, pct.54.

Prelucrarea datelor cu caracter medical trebuie astfel reglementată încât să asigure confidențialitatea acestora.

Or, pe lângă lipsa oricărei legi, nici măcar Ordinul MS nr.1829/2020 nu instituie vreo garanție asupra confidențialității datelor, nu prevede în cuprinsul Ordinului nici cât vor fi folosite datele, nici modalitatea prin care ele pot fi șterse. De altfel, se observă că art.14 lasă în mod arbitrar și discreționar posibilitatea ștergerii datelor doar la cererea Ministerului Sănătății; în lipsa acestei solicitări, prelucrarea datelor putând dura practic la infinit.

Față de aceste motive, se solicită admiterea acțiunii, așa cum a fost formulată și precizată.

În drept, se indică dispozițiile legale invocate în conținutul cererii.

În dovedire, sunt indicate înscrisuri.

Prin **sentința nr.1850 din 04.04.2022**, Tribunalul București – Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal a admis excepția necompetenței materiale, invocată de pârâțul Ministerul Sănătății, și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel București, pe al cărei rol dosarul a fost înregistrat sub același număr la Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal la data de 28.04.2022.

Prin **încheierea** din 30.06.2022, Curtea a luat act de renunțarea reclamantei la judecata cererii de chemare în judecată formulate în contradictoriu cu pârâta ANSPDCP.

Prin **note scrise** înregistrate la 07.09.2022, **partea pârâtă SERVICIUL DE TELECOMUNICAȚII SPECIALE** a solicitat respingerea cererii de sesizare a Curții Constituționale. Partea pârâtă a considerat că nu se impune sesizarea Curții Constituționale, deoarece actul normativ în cauză reprezintă o opțiune legitimă a Guvernului, urmărind apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, în special a vieții și a sănătății cetățenilor, valori constituționale de prim rang, consacrate de Constituția României în art.22 și în art.34, acest interes public fiind prioritar interesului individual al cetățeanului, având în vedere că se urmărește înlăturarea în cel mai scurt timp a pericolului pe care îl prezintă pandemia de SARS-CoV-2 pentru sănătatea publică.

Curtea a încuviințat administrarea probei cu înscrisurile depuse la dosar, în cond. art.255 și art.258 CPC, fiind admisibilă și de natură a duce la soluționarea cauzei.

Prin **încheierea** din 27.10.2022, Curtea a respins ca nefondate excepția lipsei de interes invocată de Ministerul Sănătății, respectiv excepțiile inadmisibilității pentru lipsa procedurii prealabile și lipsei calității procesuale pasive invocate de STS, pentru considerentele dezvoltate în conținutul acelei hotărâri.

Asupra cererii de sesizare a Curții Constituționale a României:

Curtea de Apel București reține că, prin **excepția de neconstituționalitate** formulată, reclamanta a criticat art.V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.180/2020 (*pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale*), text potrivit căruia „(1) În scopul colectării și corelării datelor strict necesare furnizate de entitățile implicate în combaterea efectelor generate de coronavirusul SARS-Cov-2, precum și în scopul evidenței persoanelor confirmate cu coronavirusul SARS-Cov-2 sau decedate ca urmare a infectării cu acest virus, Ministerul Sănătății, în exercitarea atribuțiilor sale legale, utilizează sisteme și aplicații informatice, inclusiv aplicația informatică Corona-forms, dezvoltată și administrată din punct de vedere tehnic de către Serviciul de Telecomunicații Speciale, cu respectarea prevederilor legale din domeniul prelucrării datelor cu caracter personal. (2) Metodologia de prelucrare și raportare a datelor în cadrul sistemelor informatice se stabilește prin ordin comun al ministrului sănătății și al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale pentru aplicația Corona-forms, cu respectarea

prevederilor legale din domeniul prelucrării datelor cu caracter personal, care se elaborează în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”

Potrivit art.29 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată „(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acesteia. (2) Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă. (3) Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale (...)”.

Având a se pronunța asupra cererii părții reclamante de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, **Curtea de Apel București** constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art.29 din Legea nr.47/1992 republicată, întrucât:

1) excepția de neconstituționalitate este ridicată în fața unei instanțe de judecată, respectiv Curtea de Apel București ca primă instanță;

2) excepția de neconstituționalitate este invocată de una dintre părți, respectiv partea reclamantă;

3) excepția de neconstituționalitate are legătură cu soluționarea cauzei, dat fiind că textul legal litigios permite Ministerului Sănătății utilizarea sistemelor și aplicațiilor informatice, inclusiv aplicația informatică Corona-forms, dezvoltată și administrată din punct de vedere tehnic de către Serviciul de Telecomunicații Speciale, în scopul colectării și corelării datelor strict necesare furnizate de entitățile implicate în combaterea efectelor generate de coronavirusul SARS-Cov-2, precum și în scopul evidenței persoanelor confirmate cu coronavirusul SARS-Cov-2 sau decedate ca urmare a infectării cu acest virus; or, prin cererea de chemare în judecată partea reclamantă contestă dreptul Ministerului pârât ca împreună cu Serviciul de Telecomunicații Speciale să prelucreze și să coreleze în continuare date cu caracter personal referitoare la dna. Adriana Strugariu în contextul efectelor generate de coronavirusul SARS-Cov-2;

4) excepția de neconstituționalitate privește un act normativ ce se bucură de efecte juridice în proces;

5) prevederile contestate de partea reclamantă nu rezultă a fi fost declarate neconstituționale de Curtea Constituțională printr-o decizie anterioară;

6) se identifică o minimă critică de neconstituționalitate, câtă vreme partea reclamantă indică mai multe reglementări constituționale ca fiind încălcate prin adoptarea Ordonanței de urgență în discuție și detaliază acele critici prin argumente punctuale, inclusiv referiri la jurisprudența Curții Constituționale.

În ceea ce privește punctul de vedere al instanței asupra excepției, Curtea apreciază excepția propusă de reclamantă ca **întemeiată**, în limita argumentelor referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate a art.V din O.U.G. nr.180/2020. În esență, Curtea observă absența oricărei definiții în conținutul reglementării amintite cu privire la sintagma „*datelor strict necesare*”, astfel că ingerința autorității publice statale în dreptul fundamental al omului la viață privată nu are un conținut precis; în plus, reglementarea modului de prelucrare și raportare a datelor în cadrul sistemelor informatice trebuia să își găsească o reflectare detaliată în conținutul normei de rang legislativ, aceasta fiind cea care să stabilească în mod concret modul în care intervine ingerința în dreptul amintit, și, eventual, doar detalierea anumitor proceduri să fie realizată prin norme de reglementare secundară.

În consecință, Curtea de apel va admite cererea părții reclamante și va sesiza Curtea Constituțională a României cu soluționarea excepției de neconstituționalitate invocate.

Analizând proba cu înscrisuri, Curtea reține următoarele:

Prin cerere din data 18.11.2021, reclamanta Adriana Strugariu a solicitat Ministerului Sănătății «ștergerea datelor cu caracter personal din Sistemul integrat de eliberare și verificare a certificatelor digitale ale UE privind COVID-19, inclusiv platforma CoronaForms», sens în care a invocat Regulamentul (UE)2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE; prin aceeași cerere, partea reclamantă a solicitat Ministerului Sănătății să procedeze la notificarea Serviciului de Telecomunicații Speciale în sensul că datele respective «au fost șterse și că nu le mai pot păstra ... nu le pot prelucra sau utiliza». (fila 10 dosar)

Prin adresa nr.2/34849/06.12.2021 emisă de Ministerul Sănătății i s-a comunicat reclamantei faptul că «ștergerea nu este posibilă, din motive de interes public în domeniul sănătății publice, în conformitate cu prevederile art.17 alin.3 lit.c) din Regulamentul UE nr.679/2016». (fila 23 dosar)

Curtea mai constată că într-o corespondență purtată de Ministerul Sănătății cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, acesta din urmă prin adresa nr.12159/18.11.2021 a indicat faptul că nu poate da curs unor solicitări de ștergere a datelor din CoronaForm, astfel cum fuseseră adresate de terțe persoane, întrucât «ștergerea nu este posibilă, din motive de interes public în domeniul sănătății publice, în conformitate cu prevederile art.17 alin.3 lit.c) din regulamentul UE nr.679/2016». (fila 50 dosar)

În sfârșit, în urma verificărilor efectuate de instanță a reieșit că, în raport de data cererii reclamantei din 18.11.2021 adresată Ministerului Sănătății și data cererii de chemare în judecată din 11.01.2022, dna. Adriana Strugariu figurează înregistrată doar în aplicația informatică CoronaForms cu rezultatul negativ al unui test efectuat la 09.08.2021, pentru care nu a fost generat certificatul digital, fără a figura cu vreo înregistrare în Sistemul informatic integral de eliberare și verificare a certificatelor digitale ale UE privind COVID-19 (SII-CDC).

Câtă vreme, potrivit aspectelor învederate de partea pârâtă, nu sunt prelucrate datele cu caracter personal ale reclamantei prin SII-CDC, aspect pe care aceasta nu îl contestă și nu demonstrează în sens contrar, nu există vreun temei pentru instituirea în sarcina autorităților publice pârâte a obligației de ștergere din SII-CDC a vreunei date cu caracter personal aparținând dnei. Adriana Strugariu.

Nu la aceeași concluzie va ajunge Curte în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de către pârâți prin CoronaForms referitor la rezultatul testului negativ efectuat de reclamantă în data de 09.08.2021.

Astfel, art.V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.180/2020 (*pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale*) prevede că „(1) **În scopul colectării și corelării datelor strict necesare furnizate de entitățile implicate în combaterea efectelor generate de coronavirusul SARS-Cov-2, precum și în scopul evidenței persoanelor confirmate cu coronavirusul SARS-Cov-2 sau decedate ca urmare a infectării cu acest virus, Ministerul Sănătății, în exercitarea atribuțiilor sale legale, utilizează sisteme și aplicații informatice, inclusiv aplicația informatică Corona-forms, dezvoltată și administrată din punct de vedere tehnic de către Serviciul de Telecomunicații Speciale, cu respectarea prevederilor legale din domeniul prelucrării datelor cu caracter personal.** (2) **Metodologia de prelucrare și raportare a datelor în cadrul sistemelor informatice se stabilește prin ordin comun al ministrului sănătății și al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale pentru aplicația Corona-forms, cu respectarea prevederilor legale din domeniul prelucrării datelor cu caracter personal, care se elaborează în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.**”

Totodată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.68/2021 (*privind adoptarea unor măsuri pentru punerea în aplicare a cadrului european pentru eliberarea, verificarea și acceptarea certificatului digital al Uniunii Europene privind COVID pentru a facilita libera circulație pe durata pandemiei de COVID-19*) prevede la art.1 că „(2) **Autoritățile și**

instituțiile publice din România cu atribuții în îndeplinirea prevederilor Regulamentului (UE) 2021/953 și ale Regulamentului (UE) 2021/954 utilizează, începând cu data de 1 iulie 2021, "Sistemul informatic integrat de eliberare și verificare a certificatelor digitale ale UE privind COVID-19", denumit în continuare SII-CDC. ... (6) Certificatele de testare sunt emise pe baza testelor efectuate în unitățile care raportează în platforma informatică "Corona-forms". (forma de la data sesizării instanței judecătorești).

În continuare, Curtea reține că Ordinul ministrului sănătății nr.1829/2020 pentru aprobarea fluxului informațional utilizat în raportarea datelor referitoare la infecția cu virusul SARS-CoV-2, emis în temeiul art.V din O.U.G. nr.180/2020, prevede:

→ art.1: „**În scopul colectării și corelării datelor** furnizate de autoritățile și instituțiile publice implicate în monitorizarea infecției cu virusul SARS-CoV-2, **precum și în scopul evidenței persoanelor confirmate și a deceselor produse de infecția cu virusul SARS-CoV-2, Ministerul Sănătății utilizează aplicația informatică Corona Forms dezvoltată de Serviciul de Telecomunicații Speciale (STS), la solicitarea și în conformitate cu cerințele Ministerului Sănătății.**”;

→ art.14: „(1) **Prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează cu respectarea dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), precum și a altor prevederi legale naționale incidente în domeniul prelucrării datelor cu caracter personal.** (2) **În condițiile prevăzute la alin. (1), Ministerul Sănătății, în calitate de operator de date cu caracter personal, împuternicește Serviciul de Telecomunicații Speciale să efectueze operațiuni privind prelucrarea, colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, protejarea, ștergerea și distrugerea datelor cu caracter personal prelucrate prin intermediul sistemelor și aplicației prevăzute la art. 1 alin. (1), în vederea aplicării măsurilor de prevenire a răspândirii COVID-19 și de limitare a efectelor acesteia.** (3) **La solicitarea scrisă a operatorului de date cu caracter personal menționat la alin. (2), datele cu caracter personal prelucrate în baza prezentului ordin vor fi distruse în mod ireversibil.**” [s.n.]

Așadar, rezultatul negativ al testului medical efectuat de partea reclamantă Adriana Strugariu la data de 09.08.2021 pentru depistarea eventualei contaminări cu coronavirusul SARS-Cov-2, astfel cum se regăsește în format electronic în CoronaForms, alături de numele și prenumele, respectiv codul numeric personal aparținând reclamantei constituie date cu caracter personal ce sunt prelucrate de către părțile pârâte printr-o aplicație informatică.

Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a directivei 95/46/ce (Regulamentul general privind protecția datelor) [în continuare RGPD] definește la art.4 noțiunile **date cu caracter personal** – „**orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă („persoana vizată”); o persoană fizică identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator online, sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, genetice, psihice, economice, culturale sau sociale**” (pct.1), respectiv **prelucrare** – „**orice operațiune sau set de operațiuni efectuate asupra datelor cu caracter personal sau asupra seturilor de date cu caracter personal, cu sau fără utilizarea de mijloace automatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, structurarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, divulgarea prin transmitere, diseminarea sau punerea la dispoziție în orice alt mod, alinierea sau combinarea, restricționarea, ștergerea sau distrugerea;**” (pct.2).

Observând definițiile amintite, Curtea conchide că informațiile litigioase prezintă natura juridică a unor date cu caracter personal, constituind informații privind o persoană fizică identificată, direct, prin referire la un element de identificare – nume și număr de identificare, iar conduita imputată pârâților constituie expresia unei prelucrări efectuate asupra datelor cu caracter personal în forma colectării și stocării.

În continuare, Curtea constată că art.17 din Regulamentul UE 2016/679 (RGPD) prevede la alin.1 că **„Persoana vizată are dreptul de a obține din partea operatorului ștergerea datelor cu caracter personal care o privesc, fără întârzieri nejustificate, iar operatorul are obligația de a șterge datele cu caracter personal fără întârzieri nejustificate în cazul în care se aplică unul dintre următoarele motive: (a) datele cu caracter personal nu mai sunt necesare pentru îndeplinirea scopurilor pentru care au fost colectate sau prelucrate; (b) persoana vizată își retrage consimțământul pe baza căruia are loc prelucrarea, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) sau cu articolul 9 alineatul (2) litera (a), și nu există niciun alt temei juridic pentru prelucrarea; (c) persoana vizată se opune prelucrării în temeiul articolului 21 alineatul (1) și nu există motive legitime care să prevaleze în ceea ce privește prelucrarea sau persoana vizată se opune prelucrării în temeiul articolului 21 alineatul (2);...”**. [s.n.]

Partea reclamantă a indicat explicit atât prin cererea adresată la 18.11.2021, cât și prin cererea de chemare în judecată solicitarea de ștergere a datelor cu caracter personal în litigiu.

Prin hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-61/19 *Orange România SA*, următoarele aspecte relevante s-au arătat în considerente: «34. ... articolul 7 din Directiva 95/46 și articolul 6 din Regulamentul 2016/679 prevăd o listă exhaustivă a cazurilor în care o prelucrare de date cu caracter personal poate fi considerată legală În special, articolul 7 litera (a) din această directivă și articolul 6 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat prevăd că **consimțământul persoanei vizate poate face ca o asemenea prelucrare să devină legală**. ... 42. ... **operatorul de date cu caracter personal este obligat să asigure, printre altele, legalitatea prelucrării acestor date și, după cum precizează alineatul (2) al acestui articol 5, trebuie să fie în măsură să demonstreze această legalitate**. În ceea ce privește, mai precis, un eventual consimțământ al persoanei vizate, articolul 7 litera (a) din această directivă prevede că persoana vizată trebuie să își fi dat în mod „neechivoc” consimțământul, ceea ce presupune, ..., că **sarcina probei în ceea ce privește existența unui consimțământ valabil revine operatorului**.”. [s.n.]

Or, în cauza de față, este necontestat că lipsește consimțământul reclamantei pentru prelucrarea în continuare a datelor sale cu caracter personal prin CoronaForms de către pârâți.

În cauza C-184/20, *OT*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a arătat că «124. *O astfel de interpretare, ce ar conduce la stabilirea unei distincții în funcție de tipul de date sensibile în cauză, nu ar fi totuși în concordanță cu o analiză contextuală a acestor dispoziții, în special cu articolul 4 punctul 15 din RGPD, potrivit căruia „date privind sănătatea” înseamnă date cu caracter personal legate de sănătatea fizică sau mentală a unei persoane fizice, inclusiv prestarea de servicii de asistență medicală, care „dezvăluie” informații despre starea de sănătate a acestei persoane, și cu considerentul (35) al acestui regulament, care prevede că datele cu caracter personal privind sănătatea ar trebui să includă toate datele având legătură cu starea de sănătate a persoanei vizate care „dezvăluie” informații despre starea de sănătate fizică sau mentală trecută, prezentă sau viitoare a persoanei vizate.*».

Refuzând ștergerea datelor respective cu caracter personal, pârâții invocă disp. art.17 alin.3 lit.c) din Regulamentul UE 2016/679 (RGPD), text potrivit căruia **„Alineatele (1) și (2a) nu se aplică în măsura în care prelucrarea este necesară: ... (c) din motive de interes public în domeniul sănătății publice, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) literele (h) și (i) și cu articolul 9 alineatul (3);”**.

Refuzul părții pârâte este însă unul nejustificat.

Astfel, art.9 din Regulamentul UE 2016/679 (RGPD) prevede că: **„(1) Se interzice prelucrarea de date cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice sau apartenența la sindicate și prelucrarea de date genetice, de date biometrice pentru identificarea unică a unei persoane**

fizice, de date privind sănătatea sau de date privind viața sexuală sau orientarea sexuală ale unei persoane fizice.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în următoarele situații:

...

(g) prelucrarea este necesară din motive de interes public major, în baza dreptului Uniunii sau a dreptului intern, care este proporțional cu obiectivul urmărit, respectă esența dreptului la protecția datelor și prevede măsuri corespunzătoare și specifice pentru protejarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanei vizate;

(h) prelucrarea este necesară în scopuri legate de medicina preventivă sau a muncii, de evaluarea capacității de muncă a angajatului, de stabilirea unui diagnostic medical, de furnizarea de asistență medicală sau socială sau a unui tratament medical sau de gestionarea sistemelor și serviciilor de sănătate sau de asistență socială, în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern sau în temeiul unui contract încheiat cu un cadru medical și sub rezerva respectării condițiilor și garanțiilor prevăzute la alineatul (3);

(i) prelucrarea este necesară din motive de interes public în domeniul sănătății publice, cum ar fi protecția împotriva amenințărilor transfrontaliere grave la adresa sănătății sau asigurarea de standarde ridicate de calitate și siguranță a asistenței medicale și a medicamentelor sau a dispozitivelor medicale, în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, care prevede măsuri adecvate și specifice pentru protejarea drepturilor și libertăților persoanei vizate, în special a secretului profesional;

(j) prelucrarea este necesară în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice, în conformitate cu articolul 89 alineatul (1), în baza dreptului Uniunii sau a dreptului intern, care este proporțional cu obiectivul urmărit, respectă esența dreptului la protecția datelor și prevede măsuri corespunzătoare și specifice pentru protejarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanei vizate.

(3) Datele cu caracter personal menționate la alineatul (1) pot fi prelucrate în scopurile menționate la alineatul (2) litera (h) în cazul în care datele respective sunt prelucrate de către un profesionist supus obligației de păstrare a secretului profesional sau sub responsabilitatea acestuia, în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern sau în temeiul normelor stabilite de organisme naționale competente sau de o altă persoană supusă, de asemenea, unei obligații de confidențialitate în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern ori al normelor stabilite de organisme naționale competente.”

Curtea subliniază că în discuție este rezultatul negativ al unui test medical efectuat la 09.08.2021 de reclamantă pentru depistarea virusului SARS-Cov-2.

Or, nu se află în aceeași situație persoanele care obțin un rezultat negativ la testarea medicală și cele care obțin un rezultat de confirmare a îmbolnăvirii cu virusul SARS-Cov-2.

Deși partea pârâtă pretinde incidența art.9 alin.2 pct.g) din Regulamentul UE 2916/697 (RGPD), totuși nu prezintă nicio demonstrație că prelucrarea ar fi necesară din motive de interes public major.

În acest din urmă sens, o astfel de prelucrare s-ar putea justifica în cazul persoanelor care au testat pozitiv la virusul SARS-Cov-2, nu însă și pentru cele care nu figurează ca fiind bolnave de COVID-19 și care au recurs la testare fie în scop de confirmare a stării de sănătate, fie pentru a fi avut acces limitat / temporar la o activitate condiționată în timpul stării de alertă.

Din perspectiva interesului public, o persoană care obține un rezultat negativ la testul efectuat este echivalentă unei persoane care nu se testează și cu privire la care nu se cunoaște nicio informație privind starea de sănătate din perspectiva efectelor SARS-Cov-2. Din moment ce pentru această din urmă persoană interesul public nu este reflectat în vreo evidență a autorității publice, nici în cazul persoanei care a recurs la testare, dar rezultatul a fost negativ, nu este justificată prelucrarea în continuare a datelor sale cu caracter personal.

În plus, nerezultând în urma testării că partea reclamantă s-ar fi îmbolnăvit de COVID-19, deținerea în continuare de către autoritatea publică a datelor sale cu caracter personal la un interval de aproximativ 3 luni de la data testării nu poate fi justificată nici în scop statistic, situația părții reclamante fiind deja reflectată în bilanțul zilnic realizat de pârât corespunzător

datei de 09.08.2021 când s-a produs testarea. Or, doar din perspectivă statistică, autoritatea publică poate utiliza pentru identificarea aceluși test efectuat de partea reclamantă un indicativ numeric sau alfa numeric prin care să îl diferențieze de celelalte teste efectuate, nefiindu-i în mod esențial necesară și elemente pentru identificarea persoanei fizice, aceasta cu atât mai mult cu cât dna. Adriana Strugariu se opune prelucrării în continuare a datelor sale personale.

Referitor la art.9 alin.2 pct.h) din Regulamentul UE 2916/697 (RGPD), ipoteza avută în vedere de textul regulamentar constă în necesitatea prelucrării în scopuri legate de medicina preventivă sau a muncii, de evaluarea capacității de muncă a angajatului, de stabilirea unui diagnostic medical, de furnizarea de asistență medicală sau socială sau a unui tratament medical sau de gestionarea sistemelor și serviciilor de sănătate sau de asistență socială, în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern sau în temeiul unui contract încheiat cu un cadru medical și sub rezerva respectării condițiilor și garanțiilor incidente.

Pârâții nu au indicat însă utilitatea aceluși rezultat negativ al testului medical efectuat de partea reclamantă, câtă vreme nu reiese că era necesară vreo recurgere la medicina preventivă, că ar fi fost în discuție medicina muncii, că scopul efectuării aceluși test ar fi fost de evaluare a capacității de muncă a reclamantei în calitate de angajat sau de stabilire a unui diagnostic medical ori de furnizarea de asistență medicală sau socială, a unui tratament medical ori de gestionare a sistemelor și serviciilor de sănătate sau de asistență socială.

Din moment ce pârâții fac referire la o excepție instituită de Regulamentul UE 2016/679 (RGPD) pentru a li se permite prelucrarea în continuare a unor date cu caracter personal ce aparțin reclamantei, încumba Ministerului Sănătății și STS demonstrarea îndeplinirii cerințelor specifice normei regulamentare. Cu toate acestea, partea pârâtă s-a limitat la o trimitere cu caracter abstract la art.9 alin.2 lit.h) din Regulament. În plus, nu revine instanței să îi justifice operatorului solicitarea de prelucrare a datelor cu caracter personal.

Nici excepția de la art.9 alin.2 lit.i) din regulamentul UE 2016/679 nu este incidentă, premisa esențială de aplicare a aceluși text normativ vizând „*motive de interes public în domeniul sănătății publice, cum ar fi protecția împotriva amenințărilor transfrontaliere grave la adresa sănătății sau asigurarea de standarde ridicate de calitate și siguranță a asistenței medicale și a medicamentelor sau a dispozitivelor medicale*”. Or, testul efectuat de partea reclamantă la 09.08.2021 a înregistrat un rezultat negativ, ceea ce însemna că dna. Strugariu nu se îmbolnăvise de COVID-19, motiv pentru care nu constituia vreo amenințare la adresa sănătății publice și nici nu necesita asistență medicală ori medicație.

În sfârșit, Curtea constată că nici ipoteza de la art.9 alin.2 lit.j) din Regulament nu este de natură a permite pârâților să prelucreze acele date cu caracter personal, simpla referire la scopurile de arhivare în interes public, de cercetare științifică sau istorică ori statistice nefiind suficientă pentru a valida conduita autorităților publice, întrucât condițiile normative sunt cumulative, implicând de asemenea proporționalitatea cu obiectivul urmărit și respectarea esenței dreptului la protecția datelor.

Prin hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din cauza C-817/19, *Ligue des droits humains*, s-a arătat că: «96. ... potrivit unei jurisprudențe constante, comunicarea de date cu caracter personal unui terț, precum o autoritate publică, constituie o ingerință în dreptul fundamental consacrat la articolele 7 și 8 din cartă, indiferent de utilizarea ulterioară a informațiilor comunicate. Aceeași situație se regăsește în privința păstrării datelor cu caracter personal, precum și a accesului la respectivele date în vederea utilizării lor de către autoritățile publice. În această privință, este irelevant dacă informațiile vizate referitoare la viața privată prezintă sau nu un caracter sensibil sau dacă persoanele interesate au suferit sau nu eventuale inconveniente ca urmare a acestei ingerințe ... 112. Trebuie amintit că **drepturile fundamentale** consacrate la articolele 7 și 8 din Cartă **nu sunt prerogative absolute, ci trebuie luate în considerare în raport cu funcția lor în societate ... 113. Potrivit articolului 52 alineatul (1) prima teză din cartă, orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute de aceasta trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța lor. Potrivit articolului 52 alineatul (1) a doua teză din cartă, **prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri privind aceste drepturi și libertăți numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor****

și libertăților celorlalți. În această privință, articolul 8 alineatul (2) din cartă precizează că datele cu caracter personal trebuie să fie printre altele prelucrate „în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege”. ... 115. **În ceea ce privește respectarea principiului proporționalității, protecția dreptului fundamental la respectarea vieții private la nivelul Uniunii impune, potrivit jurisprudenței constante a Curții, ca derogările de la protecția datelor cu caracter personal și restrângerile acesteia să fie efectuate în limitele strictului necesar.** În plus, un obiectiv de interes general nu poate fi urmărit fără a ține seama de faptul că trebuie conciliat cu drepturile fundamentale avute în vedere de măsura respectivă, prin realizarea unei ponderări echilibrate între, pe de o parte, obiectivul de interes general și, pe de altă parte, drepturile în cauză ... 116. Mai precis, posibilitatea statelor membre de a justifica o restrângere a drepturilor garantate de articolele 7 și 8 din cartă trebuie să fie **apreciată măsurând gravitatea ingerinței pe care o implică o asemenea restrângere și verificând dacă importanța obiectivului de interes general urmărit prin restrângerea respectivă se raportează la această gravitate (...).**».

În sens similar a se vedea și hotărârea instanței din Luxemburg pronunțată în cauza C-175/20, „SS” SIA, paragrafele 53 și următoarele.

Așadar, respectarea principiului proporționalității presupune ca restrângerile privind dreptul la viață privată sub aspectul datelor cu caracter personal să intervină strict în limita necesității și respectând obiective de interes general recunoscute de Uniune sau pentru protejarea drepturilor și libertăților celorlalți.

Or, nu își dovedește utilitatea pentru cercetarea științifică sau istorică faptul că un test medical privind SARS-Cov-2 a fost negativ, persoana fizică respectivă aflându-se în situația tuturor celorlalte persoane care nu s-au îmbolnăvit de COVID-19 sau nu figurează a se fi îmbolnăvit de COVID-19. Altfel spus, reclamanta este în situația oricărei persoane cu privire la care nu există nicio informație că s-ar fi îmbolnăvit de COVID-19 și cu privire la care autoritatea statală nu realizează vreo prelucrare a datelor cu caracter personal. Simplul fapt că la un moment dat reclamanta a recurs la testare medicală cu rezultat negativ al testului aplicat nu justifică o prelucrare în mod continuu a datelor sale cu caracter personal prin stocare în aplicația informatică litigioasă CoronaForms.

Curtea constată că prelucrarea în discuție a datelor cu caracter personal nu își justifică utilitatea în cazul dnei. Adriana Strugariu din moment ce autoritatea statală nu realizează o prelucrare echivalentă și cu privire la persoanele care nu figurează a se fi îmbolnăvit de SARS-Cov-2, respectiv nu realizează o prelucrare generală a datelor cu caracter personal aparținând întregii populații.

Dacă informațiile privind persoanele ce s-au îmbolnăvit de SARS-Cov-2, respectiv unele dintre datele lor cu caracter personal, pot fi utile în scop medical, științific și istoric în acord cu disp. art.9 alin.2 din Regulamentul UE 2016/679 (RGPD), nu la aceeași concluzie se ajunge în ipoteza celor care nu figurează a fi contactat boala respectivă, întrucât acestea din urmă se încadrează în restul populației generale, cu privire la care autoritatea statală nu realizează nicio prelucrare de date cu caracter personal.

Nici în scop de arhivare sau statistic nu se justifică prelucrarea amintită, întrucât testul medical efectuat de reclamantă a fost reflectat în bilanțul zilei respective, iar diferențierea acelu test poate fi realizată printr-un identificator numeric / alfanumeric, astfel încât aspectul de viață privată privind alegerea reclamantei de a se fi testat medical la un moment dat să nu fie disponibil autorității publice pentru un interval de timp nedeterminat, eventual continuu.

În orice caz, nu există niciun argument pertinent din perspectivă legală care să permită părților pârâte o „*creare de profiluri*” în sensul art.4 pct.4 din Regulament, însemnând orice formă de prelucrare automată a datelor cu caracter personal care constă în utilizarea datelor cu caracter personal pentru a evalua anumite aspecte personale referitoare la o persoană fizică.

Față de cele arătate în precedent, Curtea urmează a admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Adriana Strugaru în contradictoriu cu pârâții Ministerul Sănătății și Serviciul de Telecomunicații Speciale, astfel că va obliga pârâții la ștergerea din platforma CoronaForms a datelor cu caracter personal privind partea reclamantă în legătură cu testul efectuat de aceasta la 09.08.2021.

Cât despre adresa nr.2/34849/06.12.2021 emisă de Ministerul Sănătății, aceasta nu constituie un act administrativ propriu-zis, care să necesite a fi anulat, ci o corespondență de răspuns în raport de solicitarea reclamantei, prin care este informată despre conduita de refuz a părții pârâte în a proceda la dispunerea ștergerii acelor date cu caracter personal.

Totodată, rap. la art.451 – art.453 CPC, instanța va obliga pârâțul Ministerul Sănătății la plata către partea reclamantă a sumei de 50 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxa judiciară de timbru.

În acest sens, Curtea reține culpa procesuală exclusivă a părții pârâte menționate în legătură cu declanșarea și desfășurarea procesului de față, câtă vreme a refuzat să soluționeze favorabil cererea formulată de reclamantă, invocând un motiv lipsit de fundament legal.

Curtea nu constată însă că ar reveni și Serviciului de Telecomunicații Speciale (STS) o culpă procesuală care să determine obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată, menținerea acestui din urmă pârât în proces fiind consecința metodologiei reglementate pentru ștergerea datelor cu caracter personal, ce implică pe de o parte dispoziția Ministerului Sănătății în acest sens, iar pe de altă parte operarea de către STS a aplicației CoronaForms în sensul ștergerii efective a datelor cu caracter personal litigioase.

Așadar, culpa procesuală revine în mod esențial Ministerului Sănătății care a refuzat *ab initio* solicitarea părții reclamante de a dispune ștergerea acelor date cu caracter personal.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Sesizează Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art.V din O.U.G. nr.180/2020.

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de **reclamanta Adriana Strugaru**, în contradictoriu cu **pârâții Ministerul Sănătății**, cu sediul în București, str. Cristian Popișteanu, nr.1-3, sector 1, și **Serviciul de Telecomunicații Speciale**, cu sediul în București, Splaiul Independenței, nr.323A, sector 6.

Obligă pârâții la ștergerea din platforma CoronaForms a datelor cu caracter personal privind partea reclamantă în legătură cu testul efectuat de aceasta la 09.08.2021.

Obligă pârâțul Ministerul Sănătății la plata către partea reclamantă a sumei de 50 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxa judiciară de timbru.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare; cererea de recurs se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată azi, 14/11.2022, în condițiile art.402 Cod procedură civilă, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

PREȘEDINTE,
BOGDAN CRISTEA

GREFIER,
CRISTINA MANOLACHE

Red./Tehnored. Jud. B.C. / 2 exemplare originale / 11.04.2023

*← art.426 alin.5 Cod procedură civilă (Legea nr.134/2010), termenul de redactare (30 de zile) prelungit succesiv 30 de zile + 30 de zile, potrivit legii, în contextul volumului de activitate înregistrat de judecătorul redactor
Comunicare 3 exemplare în copie (art.427 alin.1 CPC)*

Dată comunicare